

Τιμή της Συνδρομῆς.
Ετήσια, Τάλαρα Δίστηλα 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται πάντα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΛΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 26 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ Λιγίνης, 26 Ἰαννουαρίου.

Πολὺς λόγος ἔγινε νεωστὶ περὶ ὑστέρας τινὲς τῶν ἐν
Λονδίνῃ πληρεξουσίων τῶν τριῶν Συμμαχουσῶν Αὐλῶν εἰς τὰ
Ἑλληνικὰ πράγματα ἀναφερομένης πράξεως.

Ἡ διασπαρῆτα φήμη ὅτι τὸ περὶ αὐτὸ ὁ λόγος Πρωτοκόλ-
λον, καθιστῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Συμμάχων, εἰς
Κράτος Ἑλληνικόν, τὴν Πελοπόννησον μετὰ τῶν παρακει-
μένων καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων, ἀφορίζει διαπαντὸς ἀπ' αὐ-
τῶν τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, ἐπροξένησεν, ὥς ἦτον ἐπόμενον,
μεγάλην ἀδημονίαν καὶ ταραχὴν εἰς τὰ πνεύματα.

Μη δυνηθέντες εἰσέτι νὰ λαβώμεν ἀξιωματικῶς γνῶσιν
τοῦ Πρωτοκόλλου τούτου τῆς 4—16 Νοεμβρίου, δὲν ἔχομεν
νὰ προφέρωμεν κάμμιαν θετικὴν σκέψιν περὶ αὐτοῦ εἰς τὸ
κοινόν. Ἐξετάζοντες ὅμως αὐτὰ, ἐκείνας τὰς πηγὰς, ἀπὸ
τὰς ὁποίας ἐγεννήθη ἡ τοιαύτη φήμη, ἐλέπομεν ὅτι τὰ συμ-
περάσματα, τὰ ὁποία ἐξηγαγοῦν ἀπὸ αὐτὰς, δὲν εἶναι συνέ-
πειαι ἀναγκαῖαι τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀναφερομένου Πρωτοκόλλου.
Φαίνεται μὲν, κατ' αὐτὸ, ὅτι ἡ Χερσόνησος μόνον μετὰ
τῶν παρακειμένων καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων τίθεται ὑπὸ τὴν
προσωρινὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἀλλὰ
τὸ περὶ ὁρίων τῆς Ἑλλάδος ζήτημα δὲν εἶναι ἀποφασισμέ-
νον, οὔτε ῥητῶς ἀφωρίσθη ἡ Ρούμελη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.
Ὅθεν ἐμπορεῖ τις πεποιθῶς νὰ εἴπῃ, χωρὶς ἐλάττωσιν τῆς
ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης, ὅτι διὰ τῆς πράξεως ταύτης τὸ
ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἔργον τῶν Δυνάμεων μένει ἀκόμη ἀνεκ-
περαίωτον, καὶ οἱ φόβοι, τοὺς ὁποίους συνέλαβον οἱ συμπα-
τριῶταί μας, εἴαι χωρὶς κάμμιαν βάσιν. Μετὰ μίαν σειρὰν
τόσον λαμπρῶν δειγμάτων τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐνοίας
τῶν τριῶν κραταιῶν Δυνάμεων, οἱ Ἕλληνες, κατὰ τὸ Πρω-
τόκολλον τοῦτο, ἔχουν ἀκόμη νὰ ἐλπίζωσιν ἀπὸ τὴν εὐμέ-
νειαν καὶ ἀξιοπρέπειαν αὐτῶν, ἀφ' οὗ ἤρχισαν οὕτω πασιφανῶς
νὰ θέτωσιν ὑπὸ τὴν κραταιὰν σκέπην των τὸν τόσον ἀξιοσυμ-
πάθητον τοῦτον χριστιανικὸν λαόν.

Ἡ ἐφημερίς τῆς Μάλτας τῆς 2—14 Ἰαννουαρίου δη-
μοσιεύει τὸ ἐξῆς ἄρθρον τοῦ Ἀγγλικοῦ Ταχυδρόμου.

Ἀναγκαῖον ἀποκαθίσταται νὰ σημειωθῶσιν τινες φῆμαι
περὶ τῶν σκοπῶν τῶν Συμμάχων ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τοὺς

ὁποίους ζητοῦν νὰ παρξηγῶσιν. Ὁ δὲ σκοπὸς των εἶναι νὰ
κάμωσι τοὺς ἀνθρώπους νὰ πιστεύσωσιν ὅτι κατὰ τὴν μεσο-
λάβησιν ταύτην καὶ κατὰ τοὺς συμβιβασμοὺς τούτους τοὺς
περὶ τὴν Ἑλλάδα γινομένους οἱ Σύμμαχοι δὲν εἶναι χωρὶς
ιδιοτέλειαν, ἀλλὰ σκοποῦν εἰς κτήσιν γῆς καὶ πλεονεκτήματα
ἐμπορικά. Ἐπειδὴ δὲ αἱ φῆμαι αὗται, ὅσον ἀστήρικτοι καὶ
ἄν εἶναι, δύνανται νὰ γεννήσωσι κάποιον ἀποτέλεσμα εἰς
τὴν διάνοιαν τοῦ Σουλτάνου, μάλιστα δὲ ἀφ' οὗ ἤνοιξεν ὁ με-
ταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Τουρκίας πόλεμος, ἀρμύζει νὰ
ἐξηγηθῶσι σαφέστατα καὶ καθαρώτατα κατὰ τὸ παρὸν αἱ
βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτήρησαν καὶ ἐνεργοῦν οἱ Σύμμαχοι,
καὶ οἱ σκοποὶ καὶ τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποία προέθεντο καὶ
προτίθενται νὰ ἐκπληρώσωσιν, ὥστε νὰ μὴν δύναται πλέον
νὰ εἰσχωρήσῃ κάμμία ἀπάτη καὶ παρεξήγησις.

Λέγομεν λοιπὸν πρῶτον καὶ καταρχὰς ὅτι τὰ παρὰ τῶν
Συμμάχων ὁρισθέντα πρῶτον μὲν ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ αὐτῶν
τῆς 4 Ἀπριλλίου 1826, ἔπειτα δὲ ἐν τῇ τοῦ Λονδίνου συν-
θήκῃ τοῦ Ἰουλίου 1827, μένουσιν ἀναλλοιώτα.

Ἐὰν μὲν ἡ Πόρτα ἐδέχετο τὴν ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ προ-
τιθεμένην μεσολάβησιν, ἡ Ἑλλὰς ἔμελλε νὰ θεωρῆται ὡς
ἐξάρτημα τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου καὶ νὰ πληροῖν ἐτή-
σιον φόρον ἀλλ' ἤθελεν ἔχει ἀφοριστικῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς
ιδίας αὐτῆς ἐσωτερικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπολαμβάνει τε-
λείαν συνειδότος ἐλευθερίαν καὶ παντελὴ ἀδειαν ἐμπορεύσεως.
Ἐὰν δὲ ἡ Πόρτα ἀπεποιεῖτο τὴν μεσολάβησιν, οἱ αὐτοὶ ὅροι
ἔμελλον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς βάσεις ὁποιασδήποτε συνδιαλλα-
γῆς, ἣτις ἔμελλε νὰ γένη διὰ τῆς μεσολαβήσεώς των.

Τὰ δὲ μερικώτερα τῆς συνδιαλλαγῆς καὶ τὰ ὅρια τῆς γῆς
ἔμελλον ν' ἀποφασισθῶσι παρὰ τῶν κυρωτασῶν τὸ Πρωτό-
κολλον Δυνάμεων, καὶ νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν Πόρταν,
ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ ἐπ' οὐδεμίᾳ περιστάσει ἠδύνατο νὰ
ζητήσωσιν αὗται γῆς αὐξήσιν, ἢ ἐπιρροὴν τινὰ ἀφοριστικὴν,
εἴτε ἐμπορικὸν πλεονέκτημα, ὑπὲρ τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν, τὰ
ὁποία δὲν ἤθελον ἀπολαμβάνει ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη.

Ἡ προσθήκη τρίτης Δυνάμεως, τῆς Γαλλίας, καὶ ἡ με-
ταξὺ τῶν τριῶν Δυνάμεων συνθήκης κύρωσις δὲν ἔφερεν οὐδὲ
τὴν ἐλαχίστην μεταβολὴν εἰς τὰς ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ ἐκτε-
θείσας βάσεις καὶ τοὺς σκοποὺς. Αὗται πάλιν ὑπεσχέθησαν
νὰ μὴ ζητήσωσι καὶ ἐν ἀφοριστικὸν πλεονέκτημα οὔτε εἰς
γῆν, οὔτε κατὰ τὸ ἐμπόριον.

Ἐλθόντος δὲ εἰς τὴν Συνθήκην ταύτην τοῦ μεταξὺ τῆς Ὑποσχίας καὶ τῆς Πόρτας πολέμου, ἐξήτησαν νὰ θάλουν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Σουλτάνου ὅτι τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο εἶχε καταβάλει παντάπασι τὸ πρότωπον τῶν πραγμάτων, καὶ ἀπολύσει τὴν θέσιν τῶν διαφόρων Δυνάμεων. Ναὶ μὲν ἡ Ρωσία εἶχεν ἀποκατασταθῇ Δύναμις ἐμπόλεμος ὡς πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ μολοῦσι ἔπειτα παρητήρη τῆς πρώτης αὐτῆς προαίρετος τοῦ ν' ἀπέχη τῶν τοῦ πολέμου δικαίων της κατὰ τὴν Μεσόγειον, διετελέσεν ὅμως παραβυχομένη ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὰς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ αὐτὸ οὕτως, κατὰ τὰ ὅποια ἐπολιτεύθησαν αἱ Σύμμαχοι αὐτῆς Γαλλία καὶ Ἀγγλία. Δὲν ἐξήτησεν ἀφοριστικῶς κανὲν ἐμπορικὸν πλεονέκτημα ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ κατὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος· οὐδ' ἐπρότεινε κίμνιαν ἀξίωσιν πρὸς οὐδεμίαν κτῆσιν γῆς. Εἶναι πολλοῦ ἀξίου νὰ γνωστοποιηθῇ τοῦτο, ἐπεὶ εἰς διαφόρους τόπους διεδόθησαν φῆμαι ἐναντίαι, καὶ μάλιστα εἰς Σμύρνην. Ἀλλὰ καμμίαν πίστιν δὲν ἔχουν. Ὅθεν οἱ συσπονδῆσαντες ἐν τῇ Συνθήκῃ μένουσιν εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν, εἰς τὴν ὅποιν ἐμμένον, διὲ κατὰ πρῶτον ἐμεσολάβησαν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα. Ἐπιθυμοῦν σφοδρῶς, ὥστε ἡ ἀνέξερτησία, ἢτοι ἡ ἀποκατάστασις τῆς Ἑλλάδος, νὰ γένη συναινέσει τῆς Πόρτας, ἐὰν τέλος ἡ Πόρτα ἴδῃ, ὅτι ἡ ὕγις πολιτικὴ προσταῖ τὸ νὰ ὑπέικωμεν εἰς τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην. Ἡ Πελοπόννησος ἀπεχωρίσθη τῆς Τουρκίας, οὔτε δύναται ἐκ νέου νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν της, καθὼς οὐδ' ἡ Μεσημβριὴ Ἀμερικὴ δύναται νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ἀλλ' εἴτε συναινέσῃ, εἴτε καὶ μὴ, ἡ Πόρτα εἰς τὴν ἀπέφασιν ταύτην, οἱ Σύμμαχοι ἀπέφασιν νὰ μεσολάβησωσι δραστικῶς εἰς τὸ νὰ συστήσωσι τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς ἐκλεχθήσεμεις νήσους εἰς Κράτος ἀνεξάρτητον ὑπὸ τὴν ἐγγίσειν καὶ ὑπερασπιστὴν ταν.

Τοῦτο ἔπραξαν ἀποβλέποντες ὅχι μόνον εἰς τὴν ἐνδαιμνίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἀληθινὰ τῆς Τουρκίας συμφέροντα, ἥτις θέλει ἀνακουφισθῇ ἀπὸ τὸ βάρος, τὸ ὅποιον ἐφείλκυσε εἰς αὐτὴν ὁ τὸν ὅποιον ὑπέφερε διὰ πολλῶν χρόνων πρὸς τὴν Ἑλλάδα φονικώτατος πόλεμος· βάρος, εἰς τὸ ὅποιον ἀνωφελῶς ἐβυσιασθῶσαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀνεκροτήθησαν μάχαι, αἵνες δὲν ἠδύναντο νὰ φέρωσιν οὔτε τεμὴν, οὔτε δοξάν, οὔδε ἔντιμον εἰρήνην νὰ βεβαιώσωσιν. Ἡ πάλη αὕτη εἶχε πρὸς αὐτὴν ὅλα τὰ τοῦ πολέμου κακὰ, χωρὶς τῆς ἐξ αὐτῶ δοξῆς.

Καταστήσαντες τὴν Ἑλλάδα Δύναμις ἀνεξάρτητον οἱ Σύμμαχοι, θέλουσιν ἐκτελεσθῶσι τὸν πρῶτον αὐτῶν σκοπὸν, μὴ ζητούντες, μὴδὲ ἐπιθυμοῦντες καμμία ἀν᾿ ἄλλη ἀνταμοιβὴν παρὰ τὴν προερχομένην ἐκ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἔδωκαν τὰς εὐλογίας τῆς ἀνεξαρτησίας εἰς λαὸν γενναῖον καὶ καταδιωγμένον.

Περίληψις τῶν ἀναφορῶν τοῦ Κρητικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τῆς 11 καὶ 13 τοῦ Ἰαννουαρίου.

Τὴν 9 τοῦ ἐνεστώτος τέσσαρα Αἰγυπτιακὰ πλοῖα, ἐν ὧς δύο κορβεῖται, ἐφθασαν εἰς Κρήτην. Μία κορβεῖτα καὶ ἐν ὧσιν ἐπαγευσάσθησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐμπροσθεν τῆς Λαυρείδος, ἐγγὺς τοῦ τῆς Σούδας λιμένος, καὶ ἀφ' οὗ ἐκυρίευσαν μίαν μικρὰν πολεμικὴν γολεῖταν, τὴν Ἀφροδίτην, καὶ ἴνα ἄλλα ἐκεῖ εὐρεθέντα ἐμπορικὰ πλοῖα, ἀρᾶξαν εἰς τὸν λιμένα. Τὰ δὲ ἑτέρα δύο Αἰγυ-

πτιακὰ πλοῖα ἔμειναν εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς Τέας κατὰ τὸ στόμιον τοῦ λιμένος τοῦ Ἡρακλείου.

Ὁ Σολιμάν πασας καὶ ὁ Μουσταφάπασας ἐξέδωκαν διαφόρους προκηρύξεις, τῶν ὁποίων δύο ἀντίγραφα ὑποσυνάπτονται.

Αἱ ἀπειλαὶ τῶν Τούρκων δὲν ἤθελον ἀποφειλιάσει τοὺς ἐγκατοίκους, ἐὰν αὐτοὶ δὲν ἐγκατελείποντο, καθ' ἣν ὥραν ὁ Μεχμέτ Ἀλλῆς φοβερίζει νὰ τοὺς κατασυντρίψῃ. Ζητοῦ ὁ βοηθείας, παρακαλοῦν τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, ὥστε νὰ μὴ συγχωρηθῇ εἰς τὸν Μεχμέτ Ἀλλῆν νὰ στείλῃ δυνάμεις εἰς Κρήτην, ἐπὶ ἣ Κυβέρνησις ἀσπασιοῖται τοῦ νὰ στείλῃ εἰς αὐτοὺς βοηθείας.

Ἀναφέρουν πρὸς ἐμὲ ὅτι ὁλος ὁ τόπος εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐξουσίαν των, οἱ δὲ Τούρκοι εἶναι περικυλισμένοι εἰς τὰ φρούρια κτλ.

[Τ. Σ.] Καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Σουλτάν Πασα.

Ἡμεῖς ὁ Ἱψηλότατος καὶ Ἱπέρτατος Μέγας Βεζύρης καὶ Σερασκέρης πάσης Κρήτης Σουλταμάν Πασας καὶ βαλῆς τῆς Κάνδιας προστάζω. Καστέλι Κυσάμου.

Κεχαυπαεῖδες τοῦ ἀνωθιν κασταλίου, παπάδες, πρεστοὶ καὶ ἐπίσκοποι βαλῆδες μικροὶ καὶ μεγάλοι, θεωροῦντες τὸ παρὸν μας ἡ μοναχὸν πεινυμυρλήτου, οἷς δίνωμεν τὴν εἰδοσίαν ὅτι κινθόντες ἀπὸ μεγάλῃ ἀνυσίᾳ, ἐπαρκευθῶκατε νὰ παρατάσῃτε πρό τοῦσιν χρόνοις τώρα τὰ νόμιμα οἷς χρῆν. Διὰ τὰ ὑπακούσατε ἐκείνων ἐπεὶ μὴ φίλου στόμα καὶ ἐχθροῦ κερδίαν, οἷς ἐσῆκον τὸν νεὺν ἀπὸ τὸ κεφάλι. Δὲν εἶναι ἀνάγκη ὅ οἷς ἐσῆκονμεν ποσὴν καλῶς οἷς ἐκοιτάξαμεν, καὶ πόσας φορὰς τὰ ἄτακτα φροῦματα οἷς ἐσυγχωρέσαμεν αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ ἔχετε ξεχωρμένα· ἐοῖσι ὅμως πεισματωμένοι εἰς τὸ κλόν, ἐπροσπαθήτε μὲ κληφίαις καὶ ἄλλαις ἀκμῖαις, νὰ ἀφανίσῃτε τοὺς ἐδοὺ Τούρκους. Ἰδοὺ εἰσάγωμεν ἐπεὶ τὸ πλάκος ἐσῆκον ἀπὸ τοῦς Εὐρωπαίους, καὶ τὸ νοῖ τῆς Κρήτης εἶναι νὰ διαφεντευθῇ ἀπὸ τὸν Ἱψηλότατον πατέρα μας Μεικὲτ Ἀλλῆ Πασαν, ἀπέραισι πλέον ἐκπρὸς ἐπεὶ ἡ ψευτιάς οἷς ἐπίασαν τόπον. Ἡ Εὐρώπη οἷς ἐγνώρισ, δὲν ἠμπεροῖτε πλέον νὰ γράφτετε, καθὼς ἐκκαὶν ὁ συκοφάντης Φανίκα, πῶς εἰς τὸν ἀρπατὴ τοῦ Καστρου τὸν ἀπερκαμένον Αὐγουστον ἐκοιτάδωσαν παρὰνω ἀπὸ χιλιάς ἐκαττάδες, καὶ εἰς τὸ ἀναματαθῇ γυναῖκας καὶ παιδία. Ὁ Ἱψηλότατος πατὴρ μας Μεικὲτ Ἀλλῆ Πασας μᾶς γράφει τὴν σήμερον, ὅτι στέλνει κατὰ τὸ παρὸν μᾶς ἑκαττάδες καὶ ἐφθασαν νὰ διαφεντευθῶσι τὸ νοῖ ἐτοῦτο, καὶ ὅλα τὰ μέρη μᾶς λέγει ὅτι ἐλπίζει νὰ μεταστραφῇτε πλέον, καὶ κατὰ τοῦτο οἷς συγχωρᾷ ὅλα τὰ ἔξωδᾳ ἐπεὶ τοῦ προξενήσῃτε ἐως ἐδοῦ, ὅμοι καὶ τὰ κληπα-ἐτις οἷς, εἶναι πλέον καὶ ἐοῖσι κατὰ δροσυχίαν οἷς δὲν θέλωτε νὰ ὑποταχθῆτε, τότε εἶναι νὰ στείλῃ αἰσῶς στρατεύματα ἀρματὰ, διὰ νὰ οἷς ἐσῆκον καὶ στανικῶς ἔρως, ἀν αὐτὸ γένη, πρέπει νὰ ὑψάρετε ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ἱψηλότης τοῦ ὅτι οἷς μόνον ἔχετε νὰ ὑπερέτετε τοῦ πολέμου τὰς δροσυχίας, ἀλλὰ καὶ τὰ ὅσα ἔξωδᾳ, ἐπεὶ διὰ ἐδοκὴν οἷς αἵτιαν τὸ ὅλος τοῦ εἶναι νὰ κλμν. Ἡ γὰρ ἴες, φθάνουν πλέον τὰ στείλματα οἷς, φθάνει ἡ τόσι οἷς ἀνυσία, ἐπὶ οἷς ἐσῆκον ἡ ἀκρόασις ἐπεὶ ἐδοῖσκατε καὶ τὰ ἐκκαταδοθῇ ἡ γὰρ ἐκτελεῖν, ὅπου οἷς ἐσῆκον, καὶ τὸν συχαμένον φρούριον, εἰς τὴν ὅποιον ἐσῆκον ἐσῆκον, ἐκπρὸς τῆς συγχωρήσεως εἶναι ἄκουσιν ἐδοκὴν οἷς, αἷον τὸν ἀπῆ-πετε νὰ χαθῇ, ἐπεὶ ἀργότερα δὲν τὸν ἐσῆκοντε πλέον, οἷς συγχωρήσῃτε καὶ ἡμεῖς τὰ ὅσα κακὰ ἐπεὶ ἐκκατε καὶ ταῖς κληκαρδίας ἐπεὶ μᾶς προξενήσῃτε, παραιτῶντε τὰ ἀρματὰ, προξενήσῃτε μὴ ἀποκρίσιν οἷκον τὴν ὑπε-ρὶν ἀπέφασιν οἷς, διὸν πρέπει αἷσῶς νὰ τὴν στείλῃμεν τοῦ Ἱψηλότητος Μισὶρ βαλῆς ἐξ ἀποφάσεως.

Ἐξέδοθι τὸ παρὸν ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀγῶν τοῦ Κανδίας τῆς 9 τοῦ Ἰαννουαρίου 9.

(Τ. Σ.) Καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Μουσταφά πασά.
 Ἡμεῖς ὁ Ὑψηλότατος καὶ Μεγαλοπρεπέστατος
 Μουσταφά πασας ἐφέντης μας, καὶ Σερασκέρης
 τῆς Κρήτης προστάζω.

Κύσαμο ναγеси.

Παῖδες, καπετανεῖοι, προστοί, καὶ λοιποὶ ραγιάδες, μικροῖτε
 καὶ μεγάλοι, οἱ ἐνρισκόμενοι εἰς τὴν Κύσαμον Ναγеси,
 βλέποντας τὴν παροῦσάν μας προσταγὴν, οὗς εἶδομεν τὴν
 εἰδησίαν ὅτι μετὰ τὸ νὰ ἐγελαστήκατε ἀπὸ μεγάλην σας ἀνασῆαν
 καὶ ἀρμυρίαν, ἐπαρακινήθητε τῶρα καὶ τὸσους χρόνους καὶ
 ἀφήκατε τὰ συνειθισμένα σας ἐρτέθχια, διὰ νὰ ὑπακούσετε ἐκεῖ-
 νων, οὗ ἐνομιζετε πῶς εἶναι φίλοι σας, καὶ αὐτοὶ εἶναι
 ἐχθροὶ τῆς ζωῆς σας καὶ τῆς καταστάσεώς σας, καὶ σὰς ἀφά-
 νισαν παντελῶς. Δὲν χρειάζεται νὰ σὰς εἰποῦμεν πόσον καλὸν
 σὰς ἐπροξενήσαμεν ἡμεῖς, καὶ πόσους φορεῖς ἐπαραβλέψαμεν
 καὶ ἐσυμπαθήσαμεν τὰ μεγάλα σας καπαέχθια· αὐτὰ πρέπει
 νὰ τὰ ἐνθυμήσθε καὶ νὰ τὰ στοχάζεσθε· ἐσεῖς ὁμῶς τρέ-
 χοντες πάντα εἰς τὸ κακὸν ἐπροσπαθούσατε μὲ ταῖς κλεψαῖς σας
 καὶ ἄλλα κακὰ νὰ ἀφανίσετε τοὺς Τούρκους τῆς Κρήτης. Ἰδοὺ
 σήμερον ὅπου ὁ πλόκος τῶν Φραγκῶν ἐσηκώθη, καὶ ἡ Κρήτη
 τὴν σήμερον διαφεντεύεται ἀπὸ τὸν Ὑψηλότατον καὶ δικαι-
 ὸτατον μετὰ Θεὸν πατέρα μας Μεχμέτ Ἀλλή πασαν ἐφέντην μη,
 καθὼς σὰς γράφει καὶ ὁ Σαλεμάν πασας, ὅστις μᾶν ἐπρόστα-
 ξε νὰ σὰς γράψωμεν. Ἐπέρασε πλέον ὁ καιρὸς ὅπου αἱ
 ψευτιάς ἐπίασαν τόπον· καὶ ἡ Εὐρώπη σὰς ἐγνώρισε καὶ
 δὲν ἠμπορεῖτε πλέον νὰ γράψετε εἰς τὸ ἐξῆς, καθὼς ἐκινεῖ
 ὁ συκοφάντης κουρναντὰ Ρεῖς, πῶς εἰς τὸν ἀρκατὲ τοῦ κά-
 στρου ἐσκοτώθησαν παράνω ἀπὸ χίλιοι ἄνδρες ραγιάδες τὸν
 περασμένον Αὐγουστον χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδιῶν· αὐτὰ
 ὅλα τὰ περασμένα γινόμενα πρέπει νὰ τὰ ἤξεύρετε καὶ νὰ
 τὰ ἐνθυμήσθε· πλὴν καθὼς μᾶς γράφει ὁ Ὑψηλότατος Μεχ-
 μέτ Ἀλλή πασας ἐφέντης μᾶς, σταλάζει καὶ τέσσαρα πολεμικὰ κα-
 ράβια ἀπὸ μέρος του εἰς τὸ νηαὶ τῆς Κρήτης, διὰ νὰ θεωρή-
 σωμεν ταῖς δουλιαῖς σας. Σήμερον λοιπὸν σὰς φανερόνομεν
 ὅτι ἔχετε καιρὸν νὰ παραιτήσθε τὰ ἄρματα σας καὶ νὰ παρ-
 ῖρησιασθῆτε ἐμπροσθέν μας πῶς εἶσθε ραγιάδες, καὶ ἡμεῖς
 σὰς γινόμεθα μετεκεφίδιας, καθὼς καὶ πρότερον· νὰ μὴν
 πάθητε παραμικρὸν ζαράρι, καὶ ἡ διορία μας εἶναι ἡμέραι· ἐξ-
 ἂν ὁμῶς καὶ παρακούσετε τῆς προσταγῆς μας, θέλομεν τὸ
 γράφει πρὸς τὸν Μεχμέτ Ἀλλή πασαν ἐφέντην μας, ὁ ὁποῖος
 θέλει πέμψει στρατεύματα ἄρκους διὰ νὰ σὰς ἀφανίσῃ, καὶ
 τότε ἂς εἶναι τὸ κρίμα εἰς τὸν λαμόν σας· ἡμεῖς ὁμῶς με-
 τὰ νὰ θέλωμεν τὸ καλὸν σας, σὰς γράφομεν προτῆτερα καὶ
 σὰς ὑποσχόμεθα ὅτι θέλομεν σὰς διαφεντεύσει καὶ βοηθήσει
 μὲ ζαῖρέδες καὶ μὲ πολὺ μᾶς μέρχαμετι, καὶ προσμένομεν τὴν
 ἀποκρισὴν σας ἐξ ἀποφάσεως.

Ἐξεδόθη τὸ παρὸν ἐκ τῆς Μεγάλης Αὐλῆς τοῦ Ὑψηλοτάτου
 Μουσταφά πασας ἐφέντης μας,
 αὐκθ Ἰαννουαρίου 9.

Τὰ ἀνωτέρω φερμάγια ἐκδίδομεν, ὅπως εἶναι γεγραμμένα,
 εἰς βάρδαρον ὕψους, κατὰ τὰ πρωτότυπα, τὰ ὅποια ἔχομεν
 πρὸ ὀφθαλμῶν. Φερίλει τις συλλογιζόμενος τὸ τραγικὸν δρά-
 μα, τὸ ὅποιον θέλει ἀναφανῇ ἐκ νέου εἰς τὴν Κρήτην, ἐάν
 οἱ Τούρκοι λάβωσι βοήθειαν ἰκανὴν, ὥστε νὰ κατασταθῇ τι
 δυνατότεροι τῶν ἡμετέρων. Ἀφ' οὗ εἰς εἰρηρικὸν καὶ ἀδυνατοῦς
 ἐπύραξαν χωρὶς αἰτίαν τόσας ὀμύτητας καὶ ἀπανθρωπίας,
 πόσον ἀγριώτεροι δὲν θέλουν φανῇ εἰς ἐκείνους, εἴτινε, ὅκτω
 χρόνους ἐπολέμησαν τοὺς τυράννους των μετὰ τὴν σταθερὰν
 ἀπόφασιν τοῦ νὰ ὑπάρξωσιν ὡς ἄνθρωποι, ἢ νὰ ἐξοντωθῶσιν;

Ὅλοι δὲ πάλιν γνωρίζουν πόση ἀδυσία πρέπει νὰ δίδεται
 εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῶν Τούρκων. Πρόσφατα ἔχει ἀκόμη τὰ
 παραδείγματα ἡ Κρήτη αὐτή.

Πρόσκλησις.

Τὸ κατὰ τὴν Καρύταιναν πενήκονταετὲς φιλολογικὸν
 κατάστημα τῆς κωμοπόλεως Βυτίνης, ὅπου ἐμφαίνεται διὰ
 τῶν ἐγκυκλίων καὶ ἠθικῶν μαθημάτων ὁ θεῶς ἱματισμὸς
 τῆς νεότητος, γενόμενον, φεῖ! ἔρμαιον τῆς Αἰγυπτιακῆς
 καταγιγῆδος, κατέστη ἡ ἡ τραγωδία καὶ δράμα ὑπόθεσις.

Ἡ κωμῶπολις αὕτη, μὲ ὅλον ὅτι ἐκτεθειμένη εἰς τῶν ὧν
 οὐκ ἄνευ ἀνέχειαν, δὲν ὑπέφερε νὰ βλέπῃ τὰς φίλας μούσας
 ἀπωκισμένας τῆς πάλαι ποτὲ περικαλλοῦς καὶ λαμπρᾶς
 κατοικίας των, ἀλλ' ἀνικοδομησαμένη σμικρότατον φωλεὴν
 τῶν μουσῶν, σπεύδει, διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὴν νεολαίαν
 τῶν Ἑλληνικῶν ἐθίμων καὶ ὁρθῶν φρονημάτων, ν' ἀναπλάσῃ
 πολίτας ἀγαθοὺς καὶ μέλη ὠφέλιμα τῆς ἑνὸς κοινωνίας,
 προσκαλοῦσα μὲ τὴν θεῖαν ἡχὴ τῶν κρειττῶν της, ὡς μὲ
 μυθία στόματα, ἅπαντας τοὺς φιλομούσους καὶ φιλέλληνας
 αὐτόχθονας καὶ μὴ, καὶ ἐν γένει πᾶσαν φιλανθρωπικὴν ἐται-
 ρίαν, νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν ταχεῖαν ἀνέγερσιν καὶ βελτίω-
 σίν της, διὰ τὴν ὅποιαν εὐελπίστως ἀναμένει ἡ κοινὴ πατρις
 ὠφέλειαν καὶ εὐδαιμονίαν.

Ἐρρώσθε εὖ φρονούντες οἱ πνέοντες αἰσθήματα τῆς πα-
 τρώας καὶ ἀθανάτου φιλομαθείας!

Τὴν 11 Δεκεμβρίου 1828, ἐν Βυτίᾳ.

Οἱ ἐπίτροποι τῆς Ἑλληνικῆς Σχο-
 λῆς τῆς κωμοπόλεως Βυτίνης.
 Βασίλειος Χρητόπουλος.
 Συμεὼν Περδικάρης.
 Κωνσταντῖνος Ταμπακόπουλος.
 Νικόλαος Θεοφιλόπουλος.

Τέσσαρες ἐκλείψεις ἔχουν νὰ συμβῶσι κατὰ τὸ πα-
 ρὸν ἔτος. Ἡ πρώτη θέλει εἶναι ἐκλείψις μερικὴ τῆς σε-
 λήνης, κατὰ τὴν 8-20 τοῦ Μαρτίου, ἀλλ' ἀόρατος εἰς
 τὰντα τὰ μέρη μας ἐξ αἰτίας τῆς ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα θέ-
 σεως τῆς σελήνης. Ἡ δευτέρα θέλει εἶναι ἐκλείψις κεν-
 τρική τοῦ ἡλίου κατὰ τὴν 22 τοῦ Μαρτίου, ἀλλὰ καὶ
 αὕτη ἀόρατος καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἡ τρίτη θέλει
 εἶναι ἑτέρα τῆς σελήνης ἐκλείψις κατὰ τὸ πρωτὶ τῆς
 1 Σεπτεμβρίου, μικρὸν μέρος τῆς ὅποιας θέλει εἶναι ὁρα-
 τὸν εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν. Ἡ τετάρτη καὶ τελευ-
 ταία θέλει εἶναι ἐκλείψις κεντρικὴ τοῦ ἡλίου κατὰ τὴν
 16 τοῦ Σεπτεμβρίου πολλὰ πρωτὶ καὶ ἐπωμένως ἀόρα-
 τος εἰς τοὺς τόπους τοὺτους.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. Εἰς τὸν κατάλογον τῶν Μετόχων τῆς
 Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τὸν ἐν τῷ 5 Ἀρ. τῆς ἐφημερίδος
 καταχωρημένον, μία ποσότης ἐκ 1,000 διστηλῶν καὶ ἐλέ-
 γα ἐκ 1,500, ἀμφότεραι εἶναι ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν Τεργέσῃ
 Κυρίου Ἀντωνίου Μ. Ἀντωνοπούλου, μετρηθεῖσαι παρὰ
 τοῦ ἐνταῦθα ἀγαθέλφου του Κυρίου Γ. Μ. Ἀντωνοπούλου.

Περὶ Ὁρελείας καὶ Ἐκτάσεως τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν,
 Γεωργίου Ἀθανασίου, Μέλους τῆς Ἀντι-Ὀχλοκρασίας Δικαστη-
 ρίου Ἐπιτροπῆς, λόγος πρὸς τὴν νεολαίαν τῆς Βλαχίας.

Τὸ φυλλάδιον τοῦτο, πρὸ ὀλίγου ἐκδοθὲν ἐκ τῆς ἐνταῦθα Ἑθνικῆς Τυ-
 πογραφίας, εὐρίσκειται ἐνταῦθα μὲν παρὰ τῷ συγγραφεῖ, ἐν Σύρῃ δὲ καὶ
 Ναυπλίῳ παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἀκολουθία τῶν Ἑκτάκτων Ἐπιτρόπων μετὰ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.
κατὰ τὰ διάφορα Τμήματα τῆς Ἐπικρατείας.

Π Ο Ρ Ο Υ .

Προσωρινὸς Διοικητὴς	Νικόλαος Κ. Γκίκα	ἐκ Πόρου.
Γραμματεὺς τοῦ Προσ. Διοικητοῦ	Ἀντώνιος Ν. Μαριολάκης	Χίος.
ὑπογραμματεὺς	Ἰωάννης Καζούρης	Θέρμιος.
ὑγειονόμος	Ἰωάννης Αἰσωπίδης	Θέρμιος.
Διμενάρχης	Ἀναγνώστης Κ. Γκίκα	ἐκ Πόρου.
Γραμματεὺς τοῦ ὑγειονομείου	Φίλιπ. Δελαγραμμάτικας	Θέρμιος.
Γραμματεὺς τοῦ Διμεναρχείου	Κωνσταντῖνος Νικολάου	Θέρμιος.
Πολιτάρχης	Ἀντώνιος Ἰω. Κιζάνης	Ποριώτης.

Σ Α Λ Α Μ Ι Ν Ο Σ .

ὑγειαστυνομοδιμενάρχης	Νικόλαος Τζεβαρτζή	Λεβαδίτης.
Γραμματεὺς αὐτοῦ	Δημήτριος Α. Καλογιάννη	Πατρέυς.
ὑπογραμματεὺς	Πάνος Καλαμούσης	Ἰωαννίτης.
Εἰρηνοδίκης	Κωνσταντῖνος Λουκάς	Τριπολιτσῶτης.
Γραμματεὺς αὐτοῦ	Ἀθανάσιος Σαρδέλης	Τριπολιτσῶτης.
ὑπογραμματεὺς	Κωνσταντῖνος Γαβαθῆς	Τριπολιτσῶτης.
Γραμματεὺς τοῦ Δασμολόγου	Θωμᾶς Α. Καντζελέρης	Ἀθηναῖος.

Α Ρ Γ Ο Λ Ι Δ Ο Σ .

Ἐκτακτος Ἐπίτροπος	Νικόλαος Καλλέργης	Κρής.
Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτάκ. Ἐπιτρ.	Γ. Δ. Οἰκονομίδης	Κύπριος.
ὑπογραμματεὺς	Βασίλειος Γεωργιάδης	Πελοποννήσιος.
Πρωτοκολλιστὴς	Ἰωάννης Μιχαλόπουλος	Πελοποννήσιος.
Γραφεὺς	Μιχαὴλ Καλὸς	Πάτμιος.
Γραφεὺς	Δημήτριος Τριχᾶς	Ἀνατολικοελλαδίτ.

Ν Α Υ Π Α Ι Ο Υ .

Προσωρινὸς Διοικητὴς	Κωνσταντῖνος Ῥάδου	Ἡπειρώτης.
Ἀστυνόμος	Ἐμμανουὴλ Ῥενιέρης	Κρής.
Γραμματεὺς τῆς Ἀστυνομίας	Παναγιώτης Χρηστόπουλος	Πελοποννήσιος.
ὑπογραμματεὺς	Ἀναγνώστης Ἀναστασίον	Πελοποννήσιος.
Ἀστυνομικὸς Ἐπιστάτης κατὰ τὴν πύλην τῆς ξηρᾶς	Δημήτριος Λουκόπουλος	Πελοποννήσιος.
Ἐπιστάτης τῶν ἐν Βουρζίῳ φυλακῶν	Γεώργιος Χρηστόπουλος	Πελοποννήσιος.

Α Ρ Γ Ο Υ Σ .

Ἀστυνόμος	Ἐμμανουὴλ Β. Βασιλειάδης	Σμυρναῖος.
Γραμματεὺς	Μιχαὴλ Δημητράκης	Κυδωνιάτης.
ὑπογραμματεὺς	Νικόλαος Ἰωαννοῦσης.	Πελοποννήσιος.
ὑγειονόμος εἰς Μύλους	Μιχαὴλ Σπάρταλης	Σμυρναῖος.

Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ο Υ .

Προσωρινὸς Διοικητὴς	Γεώργιος Πραϊδης	Βιθυνός.
Γραμματεὺς τοῦ Προσ. Διοικητοῦ	Σπυρίδων Ἀντωνιάδης	Κρής.
Πρωτοκολλιστὴς	Κωστάκης Θέτταλίδης	Βιθυνός.
Ἀστυνόμος	Κωνσταντῖνος Δελιγιάννης	Ἡπειρώτης.
Γραμματεὺς τῆς Ἀστυνομίας	Χρήστος Ζῶτος	Ἀρμυραῖος.
Γραφεὺς	Κωνσταντῖνος Ἰατρός.	Πελοποννήσιος.

[Ἡ ἀκολουθία ἐφεξῆς.]